

Arentoft (FP):

»Vil ministeren iværksætte en undersøgelse af forholdet imellem Danmarks Statistik og administrationsdepartementet, der har medført tvangsforflyttelse af en medarbejder, der i spørgsmålet om kommunernes udlevering af fuldt CPR-nummer i forbindelse med bistandsydelse offentligt har givet udtryk for sine synspunkter om dette, og vil ministeren til sin tid lade offentligheden blive bekendt med undersøgelsens resultat?«

(Spm. nr. 1175).

Begrundelse.

Der henvises til diverse avisartikler om emnet i det sidste halve år samt til lederen i Politiken den 27. august 1978, hvori bl. a. henvises til brev af 2. juni 1978 fra rigsstatistikeren til departementschefen i administrationsdepartementet.

Besvarelse (4/9 78):**Økonomiministeren (Anders Andersen):**

Jeg har i mit svar på spørgsmål nr. 1174 givet en udførlig redegørelse for det handlingsforløb, der er omtalt i begrundelsen for spørgsmålet, og kan yderligere henvise til den i finansministerens svar på spørgsmål nr. 1176 givne redegørelse.

På denne baggrund er jeg af den opfattelse, at der ikke er behov for en undersøgelse af forholdet mellem Danmarks Statistik og administrationsdepartementet.

Til *finansministeren* (28/8 78) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Vil ministeren tage initiativet til at udarbejde et nyt regulativ for offentligt ansatte, så deres deltagelse i den offentlige debat kan sikres?«

(Spm. nr. 1176).

Begrundelse.

Det er indlysende, at der må pålægges offentligt ansatte indskrænkninger i form af tavshedspligt.

Oplysningerne, som de kommer i besiddelse af grundet deres embede, og som drejer sig om personlige forhold eller forhold af økonomisk karakter vedrørende erhvervsfor-

hold, må de naturligvis ikke bringe frem til offentlig debat.

På den anden side vil det ikke mindst for et lille land være nødvendigt at sikre ytringsretten for offentligt ansatte på lige fod med andre borgere, når det drejer sig om mere principielle forhold.

Ekspertise om f. eks. EDB-teknik, energispørgsmål og miljøspørgsmål i forbindelse med nye kemiske stoffer er kun repræsenteret i Danmark hos nogle få.

En del af disse mennesker vil være offentligt ansatte, og sikrer man ikke deres deltagelse i debatten, vil der være fare for, at denne bliver ensidig eller foregår på utilstrækkeligt sagligt grundlag.

Den sag, som Politiken omtaler i sin udgave for søndag, er i sig selv beklagelig, men endnu værre kan følgevirkningen blive i retning af at afholde offentligt ansattes deltagelse i en nødvendig debat. Derfor ville det være ønskeligt at få præciseret, at vi har brug for de offentligt ansattes deltagelse i principielle debatter for at sikre os alle bedre forhold.

Besvarelse (4/9 78):**Finansministeren (Heinesen):**

Jeg kan indledningsvis oplyse, at der ikke eksisterer noget generelt regulativ eller almindelige regler i øvrigt, der begrænser offentligt ansattes deltagelse i den offentlige debat.

Offentligt ansatte – herunder offentligt ansatte med speciel faglig ekspertise – har derfor som udgangspunkt samme adgang til at udtale sig som andre borgere, og det forekommer umiddelbart uheldigt at udarbejde faste regler på området, idet sådanne i praksis kan tænkes at få den utilsigtede virkning, at ytringsretten indskrænkes.

Der eksisterer dog visse almindelige anerkendte hensyn, der nødvendiggør, at der opstilles nogle få begrænsninger for så vidt angår offentligt ansattes ret til at udtale sig.

Tavshedspligten er en af disse begrænsninger, og for tjenestemænds vedkommende er der givet regler herom i tjenestemandsløvens § 10, stk. 2, der bestemmer, at tjenestemanden skal iagttage tavshed med hensyn til de forhold, som han i medfør af sin stilling bliver bekendt med, og hvis hemmeligholdelse ifølge sagens natur er påkrævet eller bliver